

Ruimte en Milieu
*Ministerie van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer*

> Retouradres Postbus 30940 2500 GX Den Haag

De Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Portefeuille Ruimte
Nationale Ruimtelijke
Ordening

Rijnstraat 8
Postbus 30940
2500 GX Den Haag
www.vrom.nl

Kenmerk
2008071003

Uw kenmerk
07-VROM-B-036

Datum 30 januari 2009

Betreft Antwoorden schriftelijke vragen en opmerkingen van de VC voor VROM
inzake recreatiewoningen

Geachte Voorzitter,

Via deze brief bied ik u, op verzoek van de Vaste Commissie voor Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, antwoorden aan op haar vragen en opmerkingen over de permanente bewoning van recreatiewoningen d.d. 30 mei 2008, naar aanleiding van mijn brief over de permanente bewoning van recreatiewoningen d.d. 28 april 2008 (Kamerstukken II, 2007-2008, 31200 XI, nr. 113).

De vragen en opmerkingen uit de brief heb ik per fractie gegroepeerd overgenomen uit uw brief en voor de leesbaarheid ervan genummerd.

Vragen en opmerkingen van de leden van de CDA-fractie:

Vraag 1

Hoe kan nog gestuurd worden op de voorraad recreatieverblijven als het onderscheid tussen woningen en recreatieverblijven verlaten wordt? Kunt u uitvoerig ingaan op de mogelijke opzet van het voorgenomen onderzoek (naar de vraag of en zoja op welke wijze het onderscheid tussen woningen en recreatiewoningen in wet- en regelgeving op termijn kan worden opgeheven).

Antwoord 1

De sturingsvraag op de voorraad recreatieverblijven komt aan de orde bij het onderzoek 'of en op welke wijze het onderscheid tussen woningen en recreatiewoningen in wet- en regelgeving op termijn kan worden opgeheven'. Hierbij wordt ingegaan op de verschillende effecten van het in wet- en regelgeving op termijn loslaten van het onderscheid tussen recreatiewoningen en reguliere woningen. Dit betreft ondermeer het effect op het aanbod van voldoende verblijfsrecreatie. Door middel van een documentenanalyse, een bestandenanalyse, een actorenanalyse, interviews en rondetafelbijeenkomsten met belanghebbenden en kennisdragers worden de kwalitatieve en kwantitatieve effecten in beeld gebracht. Deze effecten hebben betrekking op de wet- en regelgeving, de omgeving, de markt en het beleid. Het onderzoek is gestart in september 2008 en zal naar verwachting begin 2009 worden afgerond. Ik zal u vervolgens informeren over de uitkomsten van het onderzoek.

Portefeuille Ruimte
Nationale Ruimtelijke
Ordering

Datum
30 januari 2009

Kenmerk
2008071003

Vragen en opmerkingen van de leden van de SP-fractie:

Vraag 2

Uit een door de SP-fractie gehouden enquête blijkt in de praktijk de handhaving voor veel gemeenten nog altijd lastig. Waarom legt u de keuze voor oplossingen dan toch bij die gemeenten neer en kiest u niet voor helder nationaal beleid?

Antwoord 2

Ik ben niet op de hoogte van de specifieke resultaten van de enquête waar u naar verwijst. Ik erken dat de handhaving van onrechtmatige permanente bewoning van recreatiewoningen lastig is. Dit is echter een reguliere gemeentelijke taak. Het permanent bewonen van recreatiewoningen is immers een met het bestemmingsplan strijdig gebruik. Net als bij andere met het bestemmingsplan strijdige activiteiten, is het een gemeentelijke bevoegdheid om deze strijdigheid teniet te doen. Het rijk biedt in de beleidsbrieven d.d. 11 november 2003 (Kamerstukken II, 2003-2004, 29200 XI, nr. 22) en d.d. 27 december 2007 (kamerstukken II, 2007-2008, 31200 XI, nr. 83) en in de nota Ruimte gemeenten wel de ruimte om, binnen door het rijk gestelde kaders, onrechtmatige permanente bewoners van recreatiewoningen – die daarin vóór of op 31 oktober 2003 en sindsdien onafgebroken hebben gewoond – in hun gemeente te legaliseren, een persoonsgebonden gedoogbeschikking of persoonsgebonden ontheffing te verlenen, of om het permanent bewonen te blijven verbieden en dus te gaan handhaven. Voor situaties van onrechtmatige bewoning die na 31 oktober 2003 ontstaan dient de gemeente actief handhavend op te treden. De gemeente is bij uitstek de instantie die hierbij een goede belangenafweging kan maken, omdat zij inzicht heeft in alle relevante omstandigheden, zoals ondermeer de

ruimtelijke aspecten en de belangen van de betrokken bewoners. De besluitvorming per gemeente kan dan ook per geval verschillen.

Portefeuille Ruimte
Nationale Ruimtelijke
Ordering

Vraag 3

U geeft tevens aan een onderzoek uit te voeren of en op welke wijze het onderscheid tussen woningen en recreatiewoningen in wet- en regelgeving op termijn kan worden opgeheven. Kunt u bevestigen dat het onderzoek naar het onderscheid niet alleen betrekking heeft op nieuw te bouwen recreatiewoningen, maar met name ook op bestaande recreatiewoningen?

Datum
30 januari 2009

Kenmerk
2008071003

Antwoord 3

Ja.

Vraag 4 A t/m E

De bouwgrond in Nederland voor de reguliere woningmarkt is schaars. De daardoor opgedreven grondprijzen maken de bouw van betaalbare woningen vrijwel onmogelijk.

Vraag 4 A

De Nota Ruimte stelt dat nieuwe gevallen worden voorkomen door nieuwbouw van recreatiewoningen alleen daar toe te staan waar ook reguliere woningen mogen worden gebouwd. Wat is de ratio achter het toestaan van permanente bewoning van recreatiewoningen op de bestemming wonen.

Antwoord 4 A

Om tegen te gaan dat het buitengebied wordt aangetast met recreatiewoningen, waarbij verder door verschijningsvorm en particulier eigendom de kans op nieuwe permanente bewoning aanwezig is, is er voor gekozen nieuwbouw alleen toe te staan in gebieden waar ook woningen mogen worden gebouwd. Vanuit het bundelingsbeleid voor verstedelijking wordt gevraagd om aansluitend aan stad of dorp te bouwen, om zo het buitengebied zoveel mogelijk te vrijwaren van diffuse verstedelijking en de contrasten tussen stad en land te behouden. Door het gelijktrekken van de ruimtelijke kaders voor nieuwbouw recreatie- en reguliere woningen wordt beoogd de verspreide bouw van recreatiewoningen terug te dringen.

Vraag 4 B

Is het in dat licht niet zeer onverstandig om die kostbare bouwgrond te bestemmen voor recreatiewoningen in de particuliere sector?

Antwoord 4 B

Mits niet strijdig met de provinciale en nationale kaders kunnen gemeenten zelfstandig, via het bestemmingsplan, de bestemming 'wonen' vastleggen, of de bestemming 'recreatieve doeleinden'. De gemeenten zullen daarbij de afweging moeten maken of een bestemming voor 'wonen' de voorkeur heeft boven een bestemming 'recreatieve doeleinden'. Bij die afweging zal gekeken worden naar de specifieke kenmerken van vraag en aanbod op de woningmarkt, en naar de (regionale) vraag naar en het (regionale) aanbod van recreatiewoningen. Het is hierin ook goed mogelijk dat er een grote vraag is naar recreatiewoningen in bepaalde gebieden.

Vraag 4 C

Of worden de recreatiewoningen meegenomen in de reguliere woningvoorraad en mag er dan permanent gewoond worden?

Portefeuille Ruimte
Nationale Ruimtelijke
Ordering

Antwoord 4 C

Nee. Indien de gemeente een woning bestemt voor recreatieve doeleinden, behoort die niet tot de woningvoorraad en zijn de gebruiksmogelijkheden van deze bestemming bepaald in het bestemmingsplan.

Datum
30 januari 2009

Kenmerk
2008071003

Vraag 4 D

Wat is dan nog het onderscheid tussen een reguliere woning en een recreatiewoning?

Antwoord 4 D

Zie mijn antwoord op vraag 4 C.

Vraag 4 E

De leden van de SP-fractie vragen zich tevens af of er bij meerdere bij elkaar gelegen recreatiewoningen dan ook moet worden voldaan aan alle eisen voor een reguliere woonwijk.

Antwoord 4 E

Als de gemeente aan bij elkaar gelegen recreatiewoningen een recreatiebestemming toekent dient niet te worden voldaan aan de eisen die aan een reguliere woonwijk worden gesteld. Wel is dit het geval als de gemeente de recreatiebestemming van bij elkaar gelegen recreatiewoningen wijzigt in een bestemming waarbij permanente bewoning is toegestaan.

Vraag 5

De leden van de SP-fractie zijn van mening dat de mogelijkheid tot het bouwen ten behoeve van bedrijfsmatige exploitatie de deur open zet voor het bouwen van recreatiewoningen. Dit biedt projectontwikkelaars een eenvoudige ontsnappingsroute voor trage bestemmingsplanprocedures en lastige voorwaarden uit het bouwbesluit. Met als gevolg dat overal recreatieparken ontstaan die een even grote inbreuk maken op het landschap als een reguliere woonwijk. De vraag is dan ook welke beperkingen en randvoorwaarden gesteld worden aan de definitie bedrijfsmatige exploitatie. Kunt u bij het benoemen van die beperkingen en randvoorwaarden ook uiteenzetten hoe recreatiewoningen zich verhouden tot vakantiehuisen, chalets, (sta)caravans, mobile homes? Wanneer zijn dergelijke verblijven aan te merken als een woning?

Antwoord 5

Ook het bouwen van een complex bedrijfsmatig geëxploiteerde recreatiewoningen kan alleen plaatsvinden als dit is vastgelegd in een bestemmingsplan of in een projectbesluit. Dat, onder de voorwaarde van bedrijfsmatige exploitatie, recreatiewoningen in het buitengebied mogen worden gebouwd op plaatsen waar geen reguliere woningbouw is toegestaan, betekent niet dat overal complexen recreatiewoningen kunnen worden gebouwd. De gemeente zal moeten toetsen of dit binnen het rijks- en provinciaal ruimtelijk beleid is toegestaan. Zo nodig zullen rijk en provincie de ter beschikking staande middelen, ondermeer tijdens de bestemmingsplanprocedure, gebruiken om plannen tegen te houden, die strijdig zijn met dit beleid.

De voorwaarde van bedrijfsmatige exploitatie moet voorkomen dat wederom situaties van met het bestemmingsplan strijdig gebruik ontstaan. Het recreatief gebruik van deze recreatiewoningen kan door middel van een bedrijfsmatige exploitatie worden verzekerd. Er is sprake van een bedrijfsmatige exploitatie van een complex als via een bedrijf, stichting of andere rechtspersoon een zodanig beheer of exploitatie wordt gevoerd dat in de recreatiewoningen daadwerkelijk recreatief nachtverblijf wordt geboden en plaatsvindt. Gemeenten moeten in de voorschriften van hun bestemmingsplannen de eis van bedrijfsmatige exploitatie opnemen, naast de bestemming recreatie, om zo de bedrijfsmatige exploitatie te verzekeren. De eis is zodoende handhaafbaar.

Portefeuille Ruimte
Nationale Ruimtelijke
Ordering

Datum
30 januari 2009

Kenmerk
2008071003

De door u genoemde bouwwerken vallen in de regel niet onder het beleid aangaande de onrechtmatige permanente bewoning van recreatiewoningen. Een recreatiewoning is in dit beleid bedoeld voor tijdelijk recreatief verblijf door een persoon, een gezin of een daarmee gelijk te stellen groep mensen, en niet als permanent hoofdverblijf. Daarbij dient een recreatiewoning te voldoen aan de technische eisen van het bouwbesluit 2003 met betrekking tot logiesfunctie en voldoet, of kan met kleine ingrepen voldoen, aan de eisen die het bouwbesluit 2003 stelt aan woonfuncties. Overige recreatieverblijven, waartoe de door u genoemde vormen worden gerekend, kunnen (doorgaans) niet voldoen aan eisen die aan woonfuncties worden gesteld. In mijn brief van 17 november 2004 aan gemeenten heb ik de reikwijdte van het recreatiewoningenbeleid op dit punt nader toegelicht.

Vragen en opmerkingen van de leden van de VVD-fractie:

Vraag 6 A t/m C

In 2005 is door de gemeente Epe pas aangekondigd dat er een begin wordt gemaakt met daadwerkelijke handhaving. Recentelijk heeft het college van burgemeester en wethouders wederom aangekondigd te beginnen met daadwerkelijke handhaving.

Vraag 6 A

Hiermee geeft de gemeente Epe toe dat zij voor 31 oktober 2003 alleen op papier en dus niet in de praktijk handhaafde. Kunt u deze conclusie bevestigen?

Vraag 6 B

Kent u het rapport 'Inspectie VROM regelgeving gemeente Epe' uit juli 2005, waarin onder anderen wordt gemeld dat er onvoldoende personeelscapaciteit is voor het afhandelen van oude handhavingzaken, de gemeente geen prioriteit geeft aan de handhaving van onrechtmatige bewoning van recreatieverblijven, de gemeente structureel niet conform haar eigen beleid optreedt tegen de onrechtmatige bewoning van recreatieverblijven, de gemeente slechts 50 uur heeft gereserveerd voor toezicht en dat dit slechts voldoende is om incidenteel (piepsysteem) dergelijke handhavingzaken op te pakken?

Vraag 6 C

Kunt u uitleg geven hoe u tot de conclusie komt dat er in de gemeente Epe een actief handhavingbeleid wordt gevoerd, terwijl het uiteindelijke oordeel van de VROM-Inspectie 'onvoldoende' is?

Antwoord 6 A t/m C

Zoals ik u in mijn brief van 21 mei 2008 (Kamerstukken II, 2007-2008, 31.200, nr. 113) schreef, heeft de gemeente Epe, voor zover ik heb kunnen nagaan, in wisselende intensiteit haar handhavingsbeleid actief uitgevoerd. Dit is ook de verklaring voor de bevindingen in het mij bekende onderzoeksrapport van de VROM-Inspectie, dat betrekking heeft op een periode waarin de gemeente onvoldoende actief was in de uitvoering van dit beleid. Of, zoals ik ook in genoemde brief aangaf, het gemeentelijk handhavingsbeleid voldoende kenbaar was en voldoende actief is uitgevoerd om al dan niet een persoonsgebonden ontheffing te verlenen of te weigeren, kan ik niet beoordelen. Die afweging maakt in eerste instantie de gemeente zelf en zo nodig velt de rechter daar een oordeel over.

Portefeuille Ruimte
Nationale Ruimtelijke
Ordening

Datum
30 januari 2009

Kenmerk
2008071003

Vraag 7

U schrijft in uw brief dat u "naar aanleiding van de recent aangenomen motie van Neppérus en Vermeij (Kamerstukken II, 2007-2008, 31200 XI, nr. 105) gemeenten per brief oproept om, indien zij vóór 31 oktober 2003 alleen op papier en niet reeds in de praktijk handhaafden, voor 1 januari 2010 de betrokken recreatiebewoners van vóór 31 oktober 2003, alsnog een persoonsgebonden gedoogbeschikking zal geven". Mogen de leden van de VVD-fractie hieruit concluderen dat u de gemeente Epe ook zal oproepen haar recreatiebewoners een persoonsgebonden beschikking te geven?

Antwoord 7

Ja. Ik heb alle gemeenten, zo ook de gemeente Epe, een brief gestuurd (Kamerstukken II, 2007-2008, 31.200 XI, nr. 138) waarin ik hen oproep om gehoor te geven aan de motie Neppérus/Vermeij (Kamerstukken II, 2007-2008, 31.200 XI, nr. 105). Deze motie verzoekt de regering om gemeenten die pas na 31 oktober 2003 zijn gaan handhaven, op te roepen om voor 1 januari 2010 de betrokken recreatiebewoners van voor 31 oktober 2003 in die gemeenten alsnog een persoonsgebonden beschikking te geven. Door middel van mijn brief geef ik uitvoering aan die motie, ook in de richting van de gemeente Epe.

Vraag 8

In uw brief benadrukt u de mogelijkheid van de heer T. om een stap naar de rechter te maken. Hoe reëel denkt u dat deze stap is, gezien de vrees die dan vanuit de recreatiebewoner bestaat om bij een eventueel afwijzen van een beroep door de rechter onmiddellijk door de gemeente te worden aangepakt?

Antwoord 8

Ik kan de afweging om een stap naar de rechter te maken niet voor de heer T. maken. Ik beschik niet over alle feiten en gegevens over de voor hem relevante omstandigheden. Verder zou ik mij daarmee rechtstreeks mengen in een aangelegenheid waarin ik niet het bevoegd gezag ben.

Vraag 9 A t/m B

In het debat met de Kamer heeft u toegezegd de breed aangenomen motie van het lid Vermeij (Kamerstukken II, 2007-2008, 31200 XI, nr. 104) over te nemen. Met deze motie wordt de regering opgeroepen de provincie Gelderland te bewegen het beleid ten aanzien van permanente bewoning van recreatiewoningen in overeenstemming te brengen met de intentie van het Kabinet. Aan de boodschap uit deze motie heeft de Gelderse coalitie (CDA, PvdA, CU) tezamen

met de Gelderse fractie van GroenLinks gevolg gegeven door middel van haar Initiatiefvoorstel CDA, PvdA, CU en GL Gelderland van 20 mei 2008.

Portefeuille Ruimte
Nationale Ruimtelijke
Ordering

Vraag 9 A

Kent u dit initiatiefvoorstel?

Datum
30 januari 2009

Antwoord 9 A

Ja.

Kenmerk
2008071003

Vraag 9 B

Kunt u een reactie geven op de invulling van de door u gegeven opdracht aan de provincie Gelderland?

Antwoord 9 B

Op 2 juli 2008 hebben Provinciale Staten het initiatiefvoorstel met een ruime meerderheid van stemmen gewijzigd vastgesteld. Voor mijn reactie op dit besluit, rekening houdend met de motie Vermeij, verwijs ik u naar mijn brief aan u van 4 juli 2008 (Kamerstukken II, 2007-2008, 31.200 XI, nr. 138).

Vragen en opmerkingen van de leden van de PVV-fractie:

Vraag 10

De leden van de PVV-fractie zijn van mening dat iedereen permanent zou moeten kunnen wonen, of dat nu in een reguliere woning is of in één van de bijna honderdduizend recreatiewoningen, mits de leefbaarheid en veiligheid niet in het geding zijn of komen. De keuzevrijheid van de burger dient voorop te staan.

Antwoord 10

Het toegestane gebruik van recreatiewoningen is vastgelegd in de gemeentelijke bestemmingsplannen. Het recreatiewoningenbeleid kent als uitgangspunt dat de gemeente de afweging maakt of er redenen zijn dit gebruik al dan niet tijdelijk te wijzigen. De gemeente is ook bij uitstek de instantie die hierbij een goede belangenafweging kan maken, omdat zij inzicht heeft in alle relevante omstandigheden, zoals ondermeer de ruimtelijke aspecten en de belangen van de betrokken bewoners. Ik zie dan ook op dit moment – mede gelet op de instemming door uw Kamer met mijn beleid op hoofdlijnen - geen aanleiding om mijn beleid fundamenteel aan te passen. Wel heb ik ingestemd met een onderzoek naar de vraag of en zo ja op welke wijze het onderscheid tussen woningen en recreatiewoningen in wet- en regelgeving op termijn kan worden opgeheven. Uit de resultaten van het onderzoek zal blijken wat de voors- en tegens zijn van het opheffen van het onderscheid. Ik zal de Tweede Kamer informeren over de uitkomsten van het onderzoek.

Vraag 11

Het is naar de mening van deze leden in strijd met het gelijkheidsbeginsel dat de ene gemeente het wonen in een recreatiewoning toestaat, terwijl dat in een andere gemeente niet is toegestaan.

Antwoord 11

In 2003 is besloten tot de aanpak van dit langslappende dossier aangaande de onrechtmatige permanente bewoning van recreatiewoningen, waarbij bewoners in

onzekerheid verkeerden of zij wel of niet in hun recreatiewoning mochten blijven wonen. Er is niet gekozen voor een centrale regeling, mede omdat per gemeente en per bewoner de omstandigheden kunnen verschillen en de gemeente het beste inzicht heeft in ondermeer de ruimtelijke aspecten en de belangen van de betrokken bewoners en maatwerk kan leveren. De gemeente is bij uitstek de instantie die hierbij een goede belangenafweging kan maken. Het rijk heeft in de beleidsbrieven d.d. 11 november 2003 (Kamerstukken II, 2003-2004, 29200 XI, nr. 22), d.d. 27 december 2007 (kamerstukken II, 2007-2008, 31200 XI, nr. 83) en in de nota Ruimte gemeenten de ruimte gegeven om, binnen door het rijk gestelde kaders, onrechtmatige permanente bewoners van recreatiewoningen – die daarin vóór of op 31 oktober 2003 en sindsdien onafgebroken hebben gewoond – in hun gemeente te legaliseren, een persoonsgebonden gedoogbeschikking of persoonsgebonden ontheffing te verlenen, of om het permanent bewonen te blijven verbieden en dus te gaan handhaven. De gemeente kan ook kiezen voor een combinatie van deze mogelijkheden. De besluitvorming per gemeente kan dan ook per geval verschillen. Van gemeente tot gemeente bestaan er verschillen in beleid. Dit is inherent aan ons systeem van de gedecentraliseerde eenheidsstaat en komt op veel andere beleidsterreinen ook voor. De regering beschouwt dit dan ook niet als onrechtvaardig. Zie ook mijn antwoord op vraag 2.

Portefeuille Ruimte
Nationale Ruimtelijke
Ordering

Datum
30 januari 2009

Kenmerk
2008071003

Vraag 12

De leden van de PVV-fractie zijn van mening dat het permanent bewonen van recreatiewoningen het woningtekort kan helpen terugdringen en daarom eerder bevorderd zou moeten worden dan beperkt.

Antwoord 12

Op zich is het juist dat het mogelijk maken van permanente bewoning van recreatiewoningen naar alle waarschijnlijkheid ertoe zal leiden dat, -regionaal gedifferentieerd-, het woningtekort sterker zal worden ingelopen. Er komen dan immers in beginsel meer woningen voor permanente bewoning beschikbaar. Toch moeten hier kanttekeningen bij worden gezet.

De -grote- meerderheid van recreatiewoningen ligt in gebieden, die naar verwachting in 2010 een beperkt woningtekort zullen kennen. Dit tekort, ligt in de buurt van, of onder, het beleidsmatig door het rijk nagestreefde regionale woningtekort van 1,5% van de woningvoorraad. Dit betekent dat in die gebieden het verruimen van de markt voor permanente te bewonen woningen, op de door de PVV voorgestelde wijze, geen noodzakelijke bijdrage wordt geleverd aan de verdere verlaging van het woningtekort.

In de stedelijke regio's waar ook op langere termijn sprake is van een hoger woningtekort dan 1,5% ligt een minderheid van de recreatiewoningen. In die gebieden zal ook op termijn een substantiële nieuwbouwbehoefte nodig blijven. Een eventuele bijdrage daaraan op de door de PVV voorgestelde wijze zal, ook tegen de achtergrond van de eerdergenoemde beperkingen voor het omzetten naar permanente woningen, nauwelijks enige bijdrage kunnen leveren aan de verdere verlaging van het woningtekort in deze regio's.

Daarnaast zal, naast deze verwachte geringe bijdrage aan het verder verlagen van het woningtekort, deze permanente bewoning het aanbod van verblijfsrecreatie onder druk zetten en de druk op het landelijk gebied, alsmede

kwetsbare gebieden vergroten en hiermee de kwaliteit van deze gebieden aantasten.

Portefeuille Ruimte
Nationale Ruimtelijke
Ordering

Vragen en opmerkingen van de leden van de SGP-fractie:

Datum
30 januari 2009

Vraag 13

De leden van de SGP-fractie vragen zich af, mede naar aanleiding van de aangenomen motie van het lid Vermeij (31 200 XI nr. 104), welke ruimte provincies nog hebben om nadere eisen te stellen aan het beleid van gemeenten.

Kenmerk
2008071003

Vraag 13 A

Zijn en blijven provincies bevoegd, ook na de brief van 27 december 2007, op basis van hun streekplannen, voor zover in overeenstemming met de Nota Ruimte dan wel de Beleidslijn Grote Rivieren, nadere voorwaarden te stellen aan legalisatie, bijvoorbeeld wat betreft een ruimere definitie van kwetsbare gebieden dan het Rijk hanteert?

Vraag 13 B

Is het provincies toegestaan in aanvulling op het Rijksbeleid, nadere randvoorwaarden voor legalisatie te hanteren, bijvoorbeeld de voorwaarde van goede ruimtelijke inpassing?

Antwoord 13 A en B

Het rijk heeft in de beleidsbrief 'Permanente bewoning van recreatiewoningen' d.d. 11 november 2003 (Kamerstukken II, 2003-2004, 29200 XI, nr. 22) en in de Nota Ruimte provincies en gemeenten de ruimte gegeven om de recreatiefunctie van bestaande recreatiewoningen - die op of vóór 31 oktober 2003 permanent werden bewoond - te wijzigen naar een woonfunctie. Door het rijk zijn hierbij een aantal voorwaarden gesteld. Als decentrale overheden mee willen werken aan legalisering van permanente bewoning van recreatiewoningen, dan zullen zij in ieder geval aan de rijksvoorwaarden moeten voldoen. Provincies en gemeenten kunnen een eigen afweging maken of zij aanvullende voorwaarden bovenop de door het rijk geboden beleidsruimte willen stellen. Zo kunnen in provinciaal en gemeentelijk beleid bepaalde gebieden worden aangemerkt als kwetsbare gebieden waar omzetting van permanent bewoonde recreatiewoningen in reguliere woningen niet van toepassing is. Dit is in lijn met de sturingsfilosofie "decentraal wat kan, centraal wat moet" uit de Nota Ruimte. Zoals ik u bij brief van 7 juni 2007 (Kamerstukken II, 30800 XI, nr 95) reeds heb laten weten, is het echter niet de bedoeling dat de verruiming van het nationale ruimtelijke beleid voor gemeenten onder druk komt te staan ten gevolge van een te 'afhoudende' provinciale afweging.

Vraag 13 C

Is het provincies toegestaan gemeenten die willen (blijven) handhaven te ondersteunen in dat beleid?

Antwoord 13 C

Ik heb in deze geen verantwoordelijkheid. Het staat provincies vrij om gemeenten die willen (blijven) handhaven met kennis en expertise te ondersteunen en evenzo gemeenten die willen legaliseren of gedogen.

Ik verwacht dat ik hiermee voldoende uw vragen en opmerkingen heb beantwoord.

Hoogachtend,
de minister van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

Dr. Jacqueline Cramer

Portefeuille Ruimte
Nationale Ruimtelijke
Ordening

Datum
30 januari 2009

Kenmerk
2008071003